

РЕШЕНИЕ

№ 2732

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **654** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „Ла Касета“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], склад 19 чрез адв. А. К. срещу решение № 4603/16.10.2023г. постановено по анд. № 9324/2023г. по описа на СРС, 121-ви състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-2300259/16.06.2023г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на основание чл.416, ал.5 КТ вр. С чл.414, ал.1 КТ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв. за нарушение по чл.264 КТ.

С касационната жалба се иска отмяна на оспорваното решение поради допуснати нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Според касатора решаващият делото състав не е извършил цялостен анализ на представения му доказателствен материал и е формирал грешни изводи. Във връзка с последното се отбелязва, че на служителя е изплатено дължимото възнаграждение за положения от него на 03.03.2023г. труд, което се доказва от представената ведомост за месец април и в този смисъл санкционираното дружество не е извършило вмененото му нарушение. На следващо се оспорва правната квалификация на нарушението като счита, че разпоредбата на чл.264 КТ е обща и по нея не може да се квалифицира

нарушение, както и че ако съдът беше съобразил представената му ведомост, щеше да стигне до извода за евентуално нарушение по чл.128, т. КТ. В заключение от съда се иска отмяна на решението и присъждане на сторените в производството разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява лично и не се представлява. Постъпили са писмени бележки от процесуалния му представител, които повтарят съдържателно касационната жалба.

Ответникът – Директор на ДИТ – Софийска област, редовно призван, не се явява, представлява се от юрк. Г., която оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 18.04.2023г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол, представляващ Ресторант „Ла Касета" [населено място], [улица], която продължила и на 24.04.2023 г. по документи. От представените в хода на проверката документи, подробно описани в атакуваното решение, било установено, че дружеството-жалбоподател в качеството на работодател не е изплатил на В. Г. В., работещ на длъжност „готвач", не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение за положения от него труд на официален празник - 03.03.2023 г.

Контролните органи приели, че е налице нарушението по чл.264 КТ, извършено на 06.04.2023 г., в обекта на контрол: ресторант „Ла Касета" [населено място]. До приключване на проверката от страна на работодателя не били представени документи, свидетелстващи, че на лицето В. Г. В. е начислено и изплатено възнаграждение с увеличение положения от него труд на официален празник - 03.03.2023 г.

На 24.04.2023 г. свидетелката Б. И. И., на длъжност „инспектор" при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" съставила и връчила надлежно на представляващ ЮЛ АУАН №23-2300259/24.04.2023 г. въз основа на който е издадено и процесното НП.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал

изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. В тази връзка несъстоятелни се явяват твърденията на касатора, че контролирания съд не е обсъдил в цялост представения доказателствен материал и в частност представената ведомост за месец Април 2023г. Видно от мотивите на съда, решаващият делото състав аргументирано е изложил защо не приема, че с така представената ведомост се доказва липсата на извършено нарушение като настоящата инстанция напълно споделя становище му. Същата по никакъв начин не доказва реално извършено допълнително заплащане на положения труд съобразно изискванията на закона.

Правилно е приложен и материалният закон. Възнаграждението за извънреден труд съгласно чл. 264 от КТ е допълнително трудово възнаграждение и се заплаща в сроковете, предвидени за заплащане на трудовите възнаграждения. Разпоредбата недвусмислено определя задълженията на работодателя, чието неизпълнение се явява и съответно нарушение. Неоснователни са доводите на касатора, че за процесното нарушение следва да се приложи чл. 128, т. 2 от КТ. В конкретния случай дружеството не е изпълнило задължението по чл. 264 от КТ за изплащане на извънредно трудово възнаграждение за работа на официален празник, докато нарушението на чл. 128 от КТ установява задължение за плащане на трудово възнаграждение в срок, което дружеството-жабоподател принципно е изпълнило.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4603/16.10.2023г. постановено по анд. № 9324/2023г. по описа на СРС, 121-ви състав.

ОСЪЖДА „Ла Касета“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], склад 19 да заплати на ДИТ Софийска област сумата от 80 (осемдесет) лева , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

